

Posamezna številka:
1 krono.

TABOR* izhaja vsak dan, razven
nedelje in praznikov, ob 18. uri z
da umom naslednjega dne ter stane
cena 180 K, polno 90 K.
Cena letne 15 K, mesečno 15 K.
Inserati po dogovoru. Pri večkratni
objavi popust.

Naro. se pripravi TABORA*.
MARIBOR, Jurčičeva ulica št. 4.

POŠTNINA PAVŠALIRANA

TABOR

Posamezna številka:
1 krono.

UREJNIŠTVO se nahaja v Mariboru,
Jurčičeva ul. št. 4, I. nadstropje.
Telefon intern. št. 276.
UPRAVA se nahaja v Jurčičevi
ulici št. 4, pritličje, dano. Tele-
fon št. 24. ŠHS poštnoštevilni ra-
čun št. 11.787.

Na naročila brez denarja se ne
vrata. — Rokopisi se ne vračajo.

Leto: I.

Maribor, petek 3. decembra 1920

Številka: 82.

Italijanska vlada odredila blokado reške regence.

Italijanska proslava našega državnega praznika. — Angleži in volitve v Crni gori.

Konstituanta.

Maribor, 2. decembra.

Volitve v konstituanto svobodne države Jugoslovenov so torej končane. Završeno je ono, na kar smo morali vsled zunanjih in notranjih težkoč čakati dve celi leti. Oni, ki jim je ta država vse in ki ne tirjajo od nje le dobička, ampak so pripravljeni zanjo tudi žrtvovati, ki ne poznajo le dolžnosti države do državljanov, ampak tudi dolžnost državljanov do države, ti so pričakovali, da bodo volitve prošle nedeljo izpadle drugače, nego so. Kdo je tega kriv? Pred vsem oni, ki so volitve zavlačevali. Da bi se bile vršile volitve v konstituanto prvo leto našega obstoja, bi bile nedvomno čisto drugače izpadle. V početku in tudi še lepo število mesecev po tem, je ogreval naše narodne mase več ali manj močan žar mlade svobode; sčasoma pa se je ta žar vedno bolj hladil. Deloma vsled nezavedanja, da ni lastna država samo za tu, da daje, ampak v isti meri tudi, da jemlje, deloma pa vsled zlobne demagoške agitacije različnih egoističnih elementov, od katerih so se dale nezavedne mase zapeljati.

Kljub temu in kljub vsemu pa volitve vendar niso izpadle tako slabo. Ako odštejemo dva žalostna izrastka našega povojnega časa, ki sta se pretila v tej borbi neupravičeno na površje t. j. zmage Radičevih separatistov na Hrvaškem, ki so dobili neverjetno visoko število 46 poslancev ter komunistov, ki so dobili 51 poslancev, potem so zmagali večinoma sami elementi, ki jim je več ali manj pri srcu ta naša s tolikim trudom priborjena država. Popolnoma zadovoljni pa moramo biti s porazom

slovenskega klerikalizma, ki je s temi volitvami končno enkrat za vselej dogospodaril.

Popolnoma se je izpolnilo naše pričakovanje, da bosta izšli iz te borbe kot najmočnejši skupini demokratska in radikalna. Ti dve skupini bosta tvorili v konstituenti malo manj ko polovico glasov. Leppojav je zmaga mlade samostojne kmetijske stranke, ki je dobila 42 mandatov. S temi in s še par drugimi skupinami se bo dalo, ako bo šlo posreči, doseči večino, ki bo dala naši državi tako ustavo, kakršno si želimo.

Konstituanta se bo sestala 12. t. m. Otvoril jo bo najbrže najstarejši član, t. j. Nikola Pašić. Po izvršeni verifikaciji se bo izvršilo konstituiranje ter bo za predsednika izbran ali demokrat ali radikalec. Nato bo sledila svečana otvoritev s prostolnim govorom, ki bo konstituenti priporočil ustavni načrt, katerega izdeluje vlada. Prvo njeno opravilo bo sprejetje posebnega poslovnika, katerega bo predložila tudi vlada. Ustavni načrt sam bo izročeno posebnemu odboru, ki se bo za poedine oddelke ustave po potrebi delil v pododbore.

Načrt ustave, ki ga izdeluje dosedanja vlada, ki bo, ko bo dovršen podala ostavko, predvidena v vprašanju administrativne razdelitve naše države pokrajine, ki bi obsegale najmanj 200.000, a največ 600.000 prebivalcev ter okrožja z najmanj 20.000, a največ 60.000 prebivalci. Pokrajine bi imele izvoljene pokrajinske zbornice z večinoma gospodarsko kompetenco, okrožja pa od pokrajinske vlade imenovane načelnike. Beograd, Zagreb in Ljubljana bi tvorili samostojna svobodna in prestolna mesta. Pokrajine, o katere bi jih obkrožale, bi

smele obsegati izjemoma do 800.000 prebivalcev.

Ko bi bila ustava sprejeta, kar se bo, ako ne pride do nepravilnosti, izvršilo že tekom par mesecev, bi konstituanta avtomatično prešla v redni parlament ter bi vodila dalje njegove posle do zakonitega roka, ko se bodo vršile nove volitve. Ako se sprejme v ustavo sistem dveh zbornic, potem bi se volitve v senat razpisale že tekom prihodnje pomladi.

V slučaju pa, da bi protidržavni Radičevi in komunistični elementi onemogočili delo v konstituenti, se bo ta razpustila ter se razpišejo nove volitve.

Notranja in zunanja politika.

*Po volitvah. Niso še uradno znani vsi rezultati ravnokar izvršenih volitev, a toliko vidimo jasno, da je klerikalizem v Sloveniji strtl, da je nevarnost Sušterševih časov za vedno odstranjen. To je velik napredek, ki ga ve pravilno ceniti samo tisti, ki je čutil na svojem tilniku klerikalno peto, ki je trpel pod klerikalnim terorizmom kot uradnik, kot učitelj. Ob enem pa so nam te volitve pokazale močno naraščanje socijalističnih glasov na deželi, po trgih in mestih. Socijalisti so močni vsled svoje trdne organizacije, ki jim omogočuje, spravi vsakega volilca na volišče in ga tam držati tako dolgo, da pride na vrsto. V pomankanju take organizacije tiči slaba stran meščanskih in kmetijskih strank. Meščan je komoden, ne hodi rad na seje, se noče rad izpostavljati v političnem življenju, se boji zamere na desni in levi. Ta komodnost se je jasno pokazala na dan volitev v Mariboru. Nad

1200 meščanov se volitev ni udeležilo iz navadne komodnosti. Danes jim je seveda to žal, ko vidijo, da jih resno ogroža socijalizem vseh barv. Razredni boj je že tako daleč napredoval, da je skrajni čas, da se tesno organizirajo tudi vsi meščanski sloji, da varujejo z uspehom svoje interese. Ako se je organiziral obrtniški delavec, se mora organizirati tudi obrtnik sam. Isto velja za vse meščanske sloje, za katere je naraščanje socijalističnih glasov glasen opomin, da se vzdramijo iz svoje letargije in se poprimejo organizatoričnega dela.

*Z „Novo Pravdo“ se nismo v času najhujšega volilnega boja pravdali, še manj se nam zdi to umestno zdaj po končanem boju. Če se danes z njo pečamo, storimo to le našim čitateljem na ljubo, ki semtertja vzamejo v roko tudi Peskov „Novo Pravdo“. Le tem bodi povedano, da vse zaganjanje tega res doslovno rečeno, lističa v naš „Tabor“ izvira iz same užaljenosti dičnega časnikarskega odseka, v katerem ima menda še vedno glavno besedo državni funkcionar — in sicer užaljen, ker „Tabor“ ni ovekoval člega Deržičevega kandidatnega govora. Vse tozadevno izstreljene pšice so naperjene na napačen naslov. Mi nismo svojega poročevalca na ta shod poslali za Peskov listič, marveč za „Tabor“. Naš poročevalec je storil svojo dolžnost, da je o Deržičevih in Jarhovich izpadih na JDS napisal, kar so vsi slišali. In mi smo storili svojo dolžnost, da smo to poročilo uporabili kakor se je nam zdelo prav. Če to „tovarišem“ okrog „Nove Pravde“ še danes ni prav, nam je iz srca žal — to lahko verujeto, če hočejo. Mi ves čas nismo obračali svojega boja

— prebujenje v novo življenje...

Za to je šel med eterniste, katerim je smisel njihovih duš samo en: leteti. Leteti, in če treba tudi na onkraj smrti samo da najdejo Večnost,

ta cilj, ki so zlivajo vanj vse želje,

saj ve, da v večnosti ni smrti, kar večnost ne more biti drugačna nego večni in za eno samo smrt je stotero življenj. Zato pravi sam sebi:

Jaz hočem velkomaj živeti:
da bom drevo, ki svoje veje širi
čez vse nebo, čez vsa obzorja daljina...

Kot eternist, ki se je dvignil visoko nad čas in povprečnost je občutil, da mu je majhen kos zemlje, v katerega je uklenjeno njegovo telo, preozek, zato je objela njegova duša ves vesoljni svet ter ga pretvorila vsega v svojo domovino. In ko je bila tako povsod in nad vsem je spoznala tudi veliko krivico, ki je povsod ena: da zatira močnejši reveža. Kaj je potem bolj naravnega nego to da je postal proletarec? Proletarec je postal in proletarska struna je v njegovih pesmih, posebno v tej drugi njegov zbirki, najmočnejša. V trpinu je, suznja svojega brata ter mu jo zapel:

Radivoj Rehar:

Fran Albrecht:

Pesmi življenja.

Edino, kar stoji na višini sočasnega sveta in edino, s čemer se mi Slovenci lahko ponasamo, je — naša lirika. Našo liriko je dvignil visoko nad vse druge panoge naše umetnosti že njen oče sam, naš nesmrtni France Prešeren; in morda je ravno to tudi vzrok, da je pozneje naša lirika ostala tako na višini in ni več padla. Bili so res presledki, ko je bilo tudi to naše polje suho, toda vedno so po taki suši prišli novi možje in zasejali nova semena, ki so vzkalila, vzrastla ter se razcvetela v še boljši cvet. Prava zlata doba pa je napočila naši slovenski liriki komaj s prihodom moderne, ki nam je dala Murna, Ketteja ter Zupanciča. Zalostne življenske razmere so prežgodaj ubile prva dva, še predno sta se mogla razviti, ostal pa je tretji ter se razrastle v višine, katerih poprej niti slutiti nismo. Krog njega je ustajala tekom let cela vrsta drugih, toda dosegel ga ni nihče in že smo se bali, da v sedanjosti dobi ne bo več našel naslednika. Toda ta strah je bil prazen. Našel ga je!

Pred dobrima dvema letoma je izšla v založbi „Omladine“ drobna zbirka pesmi pod latinskim imenom „Mysteria dolorosa“. Drobna je bila, tako drobna, da jo površni opazovalec našega slovstvenega polja skoro opazil ne bi; in vendar je bila tako dragocena, da bi z njo, poleg Cankarjevih „Podob iz sanj“, brez strahu lahko stopili na tekmovališče svetovne medvojne literature, brez strahu, da propademo. S to zbirko je stopil prvič pred nas, dotlej le marljivo čitateljem „Ljubljanskega Zvona“ znani Fran Albrecht - Rusmir. To je bil njegov prvi korak; toda že po tem prvem koraku smo spoznali, da prihaja velik mož, nov prorok naše lirčne umetnosti. Njegovi verzi so bili težki, kakor je bil težak čas, ki jih je rodil in ki je našel v njih tako verno ogledalo, kakor nikjer drugje.

Takrat je tiščala naš narod k tlom še težka, črna dvoglavna noč, toda v Albrechtovih verzih je že sijala prva zarja odrešenja, napovedovalo se je že ono veliko jutro, ki je kmalu za tem prišlo.

Dve leti, dve kratki in vendar tako dolgi leti po tem jutru je stopil Fran Albrecht v drugi pred nas ter nam podal drugi drobni zvezek svojih poezij „Pesmi življenja“. Kratk: je bila ta doba,

ki je potekla od izdaje prve do izdaje druge zbirke, kratka proti življenju tisočletja, toda dolga v dogodkih zgodovine našega naroda in istotako dolga v razvoju pesnika samega. Iz Albrechta, ki je bil v prvi zbirki še mladenec, je postal v drugi zbirki mož, cel, jeklen in neupogljiv mož.

V prvi zbirki se je še iskal, v drugi se je našel, cel mož, ki pravi sam o sebi. V samotah si gorel in vase zažigal svoj soj, ko dan je cvetel, mladost je hrstelo — mož si, v oceanih življenja se vnelo je v borbi okrutni sil temnih nebroj...

Toda ta mož, ki se je našel, ve, da ni njegov cilj le iskanje samega sebe, ampak odkrivanje svojih lastnih dognanj drugim, posebno pa onim, ki še pridejo:

—daj stopi na breg in pretehtaj svoj čas!
Razkrij svoje čelo da bo zasijalo
iz njega, kar v tvoje duše zrcalo
ujelo se, mož je najtrših dognanj...

— — — — —
Luč hodi in siji!
V to noč, ki je zibelj bodočnosti,
sij Možu, ki pride. — — —

S spoznanjem tega svojega velikega poslanja se zaveda nesmrtnosti, kajti oznanenja in misel - resnica sta nesmrtna, njima je smrt laž.

tega orožja napram osebi mnogoštevilnih gg. kolegov pri „Novi Pravdi“ zato se nam ne zdi odveč okusno, ako se od nasprotne strani še zdaj zaganjajo izrecno v osebo člana našega uredništva. Gospodje, ta praksa je uvedena pri „Volksstimme“, „Enakosti“ in „Straži“, v drugih dostojnih listih tega greha hvala bogu ne poznajo. Volilni boj ne more prizanašati osebam, ki se kot strankarji izpostavljajo v boj — to je bilo in ostane ne le pri nas, ampak po celem svetu — ampak zaradi njega napadati pozamezne članke uredništva in to še po volitvah, to ne dela časti. G. Pirc je svojo izjavo v „Taboru“ podpisal, torej ni preveč socialistično, še manj pa kolegijalno, če se nasprotnik skriva za hrbtom odgovornega turednika „Nove Pravde“.

* **Razočarani komunisti.** Nekaj jugosl. soc. demokr. dezertirjev je s pomočjo skrivnostnega zaklada zbralo vse avstrijske malkontente, delavce, kmete in diake pod komunistično zastavo. Ker so agitatorji obljubljali takajšnjo republiko brez davkov in vojaštva, je seveda pod to zastavo drlo vse, kar si žele proč od Jugoslavije — in to na meji imamo takih patrijotov mnogo. A zdaj prihaja razočarenje. Ze drugi dan po volitvah bi imela biti razglašena republika, ali od strani Avstrije ali Jugoslavije, to je bilo gospodi vseeno. Pa niti Avstrija niti Jugoslavija se ne zmenja za te želje. Torej prvo razočaranje. V delavnici juž. železnice naj bi bil praznik. Vse je bilo s tem zadovoljno, samo republikanci — komunisti so izjavili, da hočejo delati, češ, kaj nas briga ta jugoslovanski državni praznik. Torej pa delajte. Toda zopet se jim je skvaril račun. Mislili so, da jim železnica plača na račun praznika dvojno mezdo — ali ker so sami izjavili, da to zanje ni praznik, izpade plačilo za ta dan kot navaden delavni dan. Tedaj tekem dveh dni dvoje razočaranj — v tretje gre rado.

* **Duhovniki se ne smejo udeležiti plebiscita v Gornji Sleziji.** Breslavski knežskofof je katoliškim duhovnikom prepovedal udeležiti se ljudskega glasovanja v gornji Sleziji. V pastirskem pismu je opozoril na potrebo, da se cerkev ne peča s politiko.

* **Protirevolucionarna zarota v Rusiji.** Iz Helsingfors se javlja: Po neki ruski vesti je bila zadnja protirevolucionarna zarota proti sovjetski vladi v Moskvi izdana po ruski plesalki, ki je bila članica te zarote. Plesalka je bila pozneje zadavljena. Od udeležencev oseb je bilo 60 ustreljenih.

* **Novi atentati sinfajnovcev.** V noči od sobote na nedeljo so izbruhnili v velikih skladiščih bombaža liverpulske luke na 30 krajih požari, ki so jih podtaknili sinfajnovci. Atentatorji, ki so dospeli z ponarejenimi ključi v skladišča,

Poznam po črnih te očeh, moj brat
ko gnev svoj krčič v stisnjene pesti,
ko bočis prvi skalnate, ki spi
v njih tisočletij mrtvih srd in jad.

Stopil je k njemu, črnemu bratu, on
bledi brat ter se pretopil z njim in njegovo
družbo v eno. V „Spevu proletarcev“ je že z njimi eno telo, o katerem
pravi:

Nas je rodil granitni trdi tlak
velikih mest, širokih cest,
nas je plodil dušeci, vlažni vrak,
nas otec glad je, majka nam bolest.

Mi vsi v prokletstvu smo zaplójeni,
mi vsi spóčeti smo v prokleti dan,
mi, sužnji gladni, smo obsojeni,
da sipljemo bogastvo v skopo dan.

(Konec prihodnje.)

dišča, so ovirali požarno brambo pri gašenju s streli iz revolverjev. Pet požigalcev je bilo aretiranih. Mrtvih in ranjenih je mnogo oseb. Skoda je ogromna. Na Irskem so se postavila taborišča za internirane revolucionarce.

* **Požig na Irskem.** Kakor se poroča iz Dublina, je v soboto v Coorku popolnoma pogorel „Ninion Hall“.

* **Francija nima po raznih vestih proti sprejetju Avstrije v zvezo narodov nikakih nasprotnih razlogov, vendar zahteva, da odobrijo to njene sosednje države.**

* **Nove aretacije v Bologni.** Policija je z ozirom na dogodke od 21. novembra odredila nadaljne aretacije. Med aretiranci se nahajajo tudi trije madžarski komunisti in več anarhistov. Več raznih dokumentov se je zaplenilo.

* **Poraz Kemalistov.** Po nekem uradnem poročilu vojnega glavnega stana so grške čete porazile turške nacionaliste pod vodstvom Kemal beja. Kemalisti so se morali umakniti 27 kilometrov severno Niease.

* **Rusija ne pride na mirovno konferenco v London.** Ministrski predsednik Lloyd George je izjavil v spodnji zbornici, da je Rusija odklonila povabilo na mirovno konferenco v London. Radi tega so se težkoče za tako konferenco še povečale.

* **Italijanski delegat Bertolini umrl.** Italijski delegat reparacijske komisije Bertolini je umrl v Turinu med vožnjo iz Pariza v Rim.

* **Rusko - poljska pogajanja.** Zunanji minister se je izrazil napram novinarjem, da je poljska najsrčnejša želja mir. On je prepričan, da bi v bodoči vojni zmagala, ako bi bila v to prisiljena. Akoravno ne grozi Poljski ne sedaj in tudi ne spomladi vojna z Rusijo, mora biti vendar navse pripravljeva.

Dnevna kronika.

— **Praznik ujedinjenja** se je izvršil po predpisih. V torek večer vojaški obhod po mestu za večino občinstva dve uri prerano. Sredo dopoldne pontifikalna maša v stolni cerkvi, katero je „služil“ s težkim srcem navdušen prijatelj Habsburžanov, Miha Napotnik in pri kateri so bili navzoči zastopniki vojaških in civilnih oblasti. Po maši na Slomškovem trgu velika vojaška parada, ki je zlasti s teško artilerijo imponirala posebno vsem tistim, ki so tri dni prej glasovali za republiko brez vojaštva. General Maister je bil lahko ponosen na svoje vrle fante. Po paradi čestitanje v Oficirskem domu. S kratka, vse je šlo po predpisih. Samo dež ni bil predpisan, pa je vendar prostovoljno motil se tisto skromno nepredpisano razpoloženje vseh, ki res želijo edinstvo države. Če se že kaj predpisuje za tak praznik, naj bi bil tak predpis tudi popoln in jase. Tako pa niso vedeli lastniki zasebnih uradov in podjetij ali je to zapovedan praznik za vse državljane ali samo praznik za državne urade in vojaštvo. Tako so v četrtek izšli vsi listi razen „Tabora“. Par trgovin je bilo deloma zaprtih, večina je bila celi dan odprtih. Zastave so visele na uradnih poslopih in na nekaterih hišah zavednih Jugoslovenov. Cerkev in škofija so ocenile državni praznik manj vrednim kot orlovski tabor. V gledališču so se priredile slavnostne predstave z izbornim obiskom. Ali se je kdo spomnil obljube nabiranja prispevkov za neodrešeno domovino?

— **Dijaška proslava državnega praznika v našem gledališču.** Naša šolska mladina je prav lepo proslavila državni praznik s posebno prireditvijo v mestnem gledališču. Takoj po vojaški paradi se je gledališče napolnilo; nabito polno mladih glav v paterju, na stojišču, v ložah, na balkonu in galeriji. Godba je zaigrala simfonijo „Jugoslavije“.

Na to je nastopil akademik Moškon in je v lepem govoru pojasnil pomen našega ujedinjenja. Sledilo je navdušeno ploskanje, godba je zaigrala himno, zagrinjalo se je dvignilo in pokazala se je krasna živa slika: v zelenju je stal na vzvišenem mestu kip regenta Aleksandra, tri belo oblečene deklice so prihajale k njemu s cvetjem. Bilo je to preprosto in nežno, a v resnici krasno. Zadaj iz odra pa se je glasilo petje mladine: „Bože pravde“. Na to je prečital neki akademik poziv „Jugoslov. Matice“ na skupno delo za neodrešeno domovino. Sledila je ljubka deklamacija: „Ko vodi vojsko kralj“ v srbskem jeziku. Deklamirala je pesem srbska gojenka iz „Vesne“. Njen nastop, glas, milina, pesem, vse je bilo presenetljivo lepo. Za njo je zapel pevski zbor pod vodstvom dr. Družoviča. Na to je dijak deklamiral Zupaničovo pesem: „Naše besede“. Deklamacija je bila v vsakem oziru popolna. Konečno se je pokazala na odru živa slika: mladina se klanja „Jugoslaviji“. Priprosto pa lepo je predstavljala skupina našo Jugoslavijo obdano od mladine, v ospredju pa sta se ji klanjali dve deklici v narodni noši. Zive slike je zložil prof. Zagar. Popoldne se je prireditelj ponovila. To dela čast mladini in prirediteljem.

— **Himen.** Poročil se je v Jarenini g. Martin Cvilak, trgovec in gostilničar z g. Josipino vdovo Wressner, rojeno Lilek. Bilo srečno.

— **Friedlova obdolžitev.** Kakor iz Zebotovega romana v hotelu „Meran“ znano, je g. Friedl javno obdolžil Zebota, da ima tri slovenske priče za to, da je Zebot šuntal demonstrante, naj razbijejo tudi hotel „Meran“. Zebot, ki je prvotno trdil, da od njegove stranke sploh ni bil nihče pri demonstracijah navzoč, je še le zdaj, ko je prišla Friedlova obdolžitev na dan, v čudovito obširnem „potopisu“ priznal, da je bil tudi on med demonstranti. Kakor se nam sicer gabi, radi te zadeve opozarjati oblasti, vendar ker Zebot po vsej sili sam tako zahteva, stavimo na pristojno oblast javno vprašanje: Se je že pozvalo g. Friedla, da svojo javno obdolžitev glede Zebota ponovi tudi pri poklicani oblasti, oziroma, ker je gosp. Friedl trdil, da je to že storil, kaj se je tozadevno ukrenilo? O vrednosti Zebotovih pričevanj in zagovorov opozarjamo v zadnjem „Taboru“.

— **Avstrijska sodišča nam ne priznajo reciprocitete?** Pri okrajni sodnji v Gradcu je tožila J. P. iz Maribora nekega Schönbacherja v Gradcu radi očetovstva. Sodni svetnik dr. Lorber bivši sodnik v Mariboru, pa je njeno tožbo s sodbo C V 634-20-4 z dne 27. avgusta 1920 začasno zavrnil. To svojo salomonsko sodbo pa je dr. Lorber utemeljil samo s tem, da je premoženje avstrijskih državljanov v Jugoslaviji glasom depisa avstrijskega zunanjega ministrstva z dne 30. 5. 1920 št. 20.358-10 pod zaporo in torej tudi kaže avstrijska država ne more svojih državljanov siliti, da plačujejo svoje terjatve pripadnikom jugoslovanske države. To postopanje avstrijskega sodnika je seveda popolnoma neutemeljeno in nedopustno v smislu mirovne pogodbe. Mislimo pa, da bo naša vlada poskrbela tudi primerne zadoščenje za to izzivanje nemškega petelina. — Takšni ljudje so torej bili desetletja in desetletja sodniki slovenskega naroda!

— **Obrtni referent pri mestnem magistratu mora na vsak način dobiti krepko pomoč.** Da sam ne zmore ogromnega dela, to opazi vsak potnik, ki pride v Maribor in si le mimogrede ogleda napise po trgovinah. Jako malo javnih podjetij bo opazil, katerih napisi odgovarjajo obrtnim predpisom, zlasti kar se tiče Mariboru. Vidi se od daleč, da kar je slovenskih napisov, je vse prisoljeno in bi bilo v interesu naših jugoslovenskih podjetij veliko bolje, da bi se Nemcev ne bilo silito k poslovenju napisov, ampak, da bi se bilo vsem tistim, ki se nočejo sprijazniti z jugoslovanskim državljanstvom še z uradnim, izrazito vidnim znakom pustilo samo nemški napis, tako, da bi lahko vsakdo vedel ali stopi v slovensko ali nemško trgovino. Pri splošnem pri-

silenem poslovenju napisov stoji Slovenec v trgovino s slovenskim napisom, pa takoj spozna že pri pozdravu, da je zašel v Berlin. Ker bi Nemci samo od svojih ljudi ne mogli shajati, bi bilo danes že polovico nemških podjetij v slovenskih rokah. Najdejo se na tudi trgovci, ki še danes nimajo sploh nobenega napisa (n. pr. Perz v Slovenski ul.) in ki se na ta način javno norčujejo iz tolerance naših oblasti. Nobeno nemško podjetje še danes nima ne predpisanega slovenskega knjigovodstva, še manj pa slovenskega osebja. Najboljše obrti se izdajajo renegatom ali trdim Nemcem, dočim mora Slovenec brezuspešno se pehati za oblastveno dovoljenje in še bolj za lokal. Skratka, naš obrtni referent je preobložen z delom, treba mu dobiti krepke roke za pomoč.

— **Odpomoč pomanjkanju stanovanj.** Prejeli smo: Imam pred očmi le mariborske razmere. Glede Maribora čakajo na pristojnih mestih očitno na nek izvanreden čudež. Če je, recimo 10.000 stanovanj neobhodno potrebnih, na razpolago jih je pa le recimo 2000, tedaj zamore le vsak peti dobiti stanovanje. Z navadnim čudežem se ta račun ne da spremeniti. Ker prebivalstvo narasta in bo še naraščalo, bo razmerje vedno slabše, namesto boljše. V drugih mestih so zapeli zidati, v Mariboru se pa ne stori nič. Odpomoč, ki ne bi nikomur škodovala, ampak na vse strani prinesla korist, mogoča je po zdajšnjih prilikah le od strani državne uprave. Državna uprava ima svoje rude, svoje les, svoje tehnike, svoje delavce (kaznjence, vojaške), svoje (vojaške) konje za prevajanje itd. Država zamore toraj za sedanjje razmere najlažje pomagati in sicer, kar je jako važno, ne v škodo državnim financam! Država naj bi namreč dala nova poslopja svojim državnim nameščenim v najem. Če bi zahtevala zdaj običajne najemnine, bi se ji stroški plačali, uradniki bi pa bili srečni, da bi imeli zasigurano domovje; srečni tudi, če bi morebiti malo več plačali nego plačujeje danes. Če pa država sama ne bi mogla ali hotela staviti, naj bi pa dala podjetojnikom posojila, katera bi se ji v določenih odstotkih vračala od najemnine; slično kakor so se dajala vinogradna posojila. Tu so mogoče različne kombinacije. Bog pa nas varuj v Mariboru liste odpomoči, ki se tudi priporoča: Dvigniti veselje do zidanja s tem, da se lastniku nove hiše da na prosto določitev najemnine. To bi draginjo na vse strani silno povišalo, kajti za taka stanovanja bi se zahtevalo toliko najemnine, da bi nameščenci večino dohodkov morali porabljati za stanovanja, za druge potrebščine bi se pa moralo uslužbenecem vseh vrst zopet plače zvišati, ker sicer ne bi mogli živeti. Mogoče, da se motim, mislim pa, da ne; na vsak način pa bi kazalo, da bi državna uprava napravila vsaj poizkus.

Dr. K-l Črmljenski.

— **Gosp. predsedniku okrož. sodišča Maribor.** Če ne čitate sami „Straže“, je bila dolžnost javnega varuha zakona Vas opozoriti na zadnjo „Stražo“. Tam se nahajata dva tako pbdla napada na Vaše sodnike, kot jih dozdaš še ni zagrešil nobeden revolver protidravnih elementov. Ker se tam dvema uglednima sodnikoma javno očita pristranost v škodo SLS strankam, enemu celo goljufija, se nam zdi samobsedi umevno, da ste že storili svojo dolžnost, da dobita oba Vaša gg. kolega takemu javnemu obrekovanju primerno javno zadoščenje. — Torej ne zato, ampak iz čisto drugega razloga se obračamo do Vas. „Straža“ namreč zaslednje še drug namen. Tekom Vašega službovanja v Mariboru ste gotovo opazili: 1. da katoliški listi zamočče vse važne sodne razprave izvzemši onih, ki se tičejo njihovih političnih nasprotnikov, ker kot katoličani ne marajo svojim ljudem izpovedati tudi grehe svojih ljudi; 2. da je „Tabor“ edin list, ki po vzgledu večjih listov prinaša tudi poročila izpred sodišča. To pa katoličanom okrog „Straže“ ni ljubo, že zato ne, ker dajo sodnikom največ opravljanje ravno katoličani okrog „Straže“. Da to javno razobeženje svojih grehov preprečijo, so v zgorej omenjenih napadib

na Vaše sodnike zlobno zavili tudi obrekovanje, češ, sodniki izlorabljajo svojo uradno tajnost napram našemu poročevalcu. Hočejo pač, da bi se odslej noben poročevalce ne upal na sodišče, kjer se vsaki dan pere toliko katoliškega perila. Vam g. predsednik je znano: 1. da je vsakemu državljanu prost vstop k javnim razpravam; 2. da imajo pri vseh sodiščih listi določen svoj poseben prostor; 3. da služi priobčevanje sodnih razprav ne le radovednosti, ampak tudi morali in pouku občinstva ter tudi interesu namena pravice; 4. da kot vse javne oblasti tudi sodišče rade volje daje listu informacije v zadevah javnega značaja; 5. da je vsakemu državljanu zlasti pa listom svoboden vpogled v seznam razpisanih javnih razprav, torej da ni nobena izloraba uradne tajnosti, ako "Tabor" že danes ve, kakšna razprava se vrši n. pr. dne 16. decembra itd. Pri uvaževanju vseh teh okoliščin boste najbolje preodili, da se kakor Vi, tudi mi ne pustimo vplivati zlonim obrekovanjem, kakor jih je zagrešila zadnja "Straža" z očitnim namenom, da nam onemogoči nadalje vršiti našo pravico do obiska in poročanja sodnih razprav.

— **Spremembe pri verižniškem uradu.** Gospod policijski svetnik dr. Mlekuš, ki je predvzel meseca julija začasno vodstvo novo-ustanovljene tukajšnje podružnice državn. urada zoper navijalce cen, verižnike itd., da jo organizira, je bil po izvršeni nalogi s sklepom deželne vlade za Slovenijo z dne 24. novembra t. l. razrešen te dolžnosti in dodeljen v nadaljnjo službovanje policijskemu ravnateljstvu v Ljubljani. Vodstvo podružnice prevzame gospod pol. komisar Karol Pestevšek.

— **Podružnica državnega urada zoper navijalce cen, verižnike itd. v Mariboru,** ki je bila ustanovljena meseca julija t. l., je izrekla do sedaj 218 kazenskih razsodb radi različnih prestopkov vojnega oduševanja in sicer devet radi opustitve z ministerstvo uredbo prepisanega označevanja cen, 30 radi prekoračenja oblastveno določenih cen, 50 radi navijanja cen, 66 radi veriženja, 53 radi tihotapstva, 10 radi prestopka drugih izpodbijanju vojnega oduševanja namenjenih naredb. Razen tega se je ugotovilo 12 slučajev utihtapljenega blaga, pri katerih so bile ustavljene osebe oddane finančni oblasti v svrhu nadaljnjega kazenskega postopanja.

— **V prid ubogim učencem** bo dne 4. in 5. decembra otroški dan. Uljudno prosimo mladino ljube, da kupijo majhne znake, ki jih bodo ponujali otroci te dni po ulicah. Le otroci s kolkovanimi znaki (solski žig) na prsih imajo pravico do "abiranja".

— **Pasji kontumac.** Po mestu se širi govorica, da sta se pred kratkim vnovič pojavila dva slučaja pasje stekline. Ker se g. vladnemu komisariju, ki sam najbrže nima še psa, ne zljubi občinstva obvestiti, kaj je pravzaprav s pasjim kontumacom, ne vemo za enkrat drugega nasveta, kakor da se vsi posestniki psov tozadevno osebno zgledajo pri g. vladnemu komisariju.

— **Protestni shod.** Društvo jugoslov. drž. uslužbencev v Mariboru vabi vse svoje člane na protestni shod ki se vrši dne 6. t. m. ob 18. uri v porotni dvorani sodniškega poslopja s sledečim dnevnim redom: a) Protest zoper hujkanje gotovih krogov proti verižniškemu uradu; b) Zadeva glede lokala za "Samopomoč".

— **Mesto tajnika pri trgovskem gremiju za Maribor,** Jurčičeva ulica šte. 8-II. se razpiše. Prošnje se naj vložijo z navedbo plače do 6. t. m. na zgoraj imenovani gremij. Prednost imajo trgovski izobraženi upokojenci.

— **Zadružna šola** se otvori zopet v letošnjem zimskem tečaju. Vpisavanje se vrši pri ravnateljstvu državne trgovske šole v Ljubljani, Kongresni trg 2, dne 6. decembra od 9. do 12. ure dopoldne. Pogoji za sprejem v Zadružno šolo je dopolnjeno 16. leto in dovršena ljudska šola. K vpisovanju je treba prinesiti krstni list in zadnje šolsko spričevalo ter 20 K kot vstopnino. Solnine ni nobene. Pouk se bo vršil na drž. realni gimnaziji, Poljanska cesta in se

začne v torek 7. decembra, ob 3. uri popoldne. Zadružna šola bo trajala približno do konca aprila 1921.

Ravnateljstvo.

— **Trafikanti pozor!** Vsi trafikanti v področju glavne tobačne zaloge v Mariboru se opozarjajo, da potete termin za vplačevanja za prihodnjo dobavo 5. decembra 1920. Na poznejša vplačila, se ne bode moglo ozirati.

— **Velika katastrofa v Maroku.** Po "Journalu" se je pojavil 27. novembra v Tangerju vodni vrtnec nezasišane jakosti, ki presega cela znana katastrofa iz leta 1912. Voda je preplavila ulice, odnesla mostove in udrila pri vseh hišah. Mnogo poslopij se je udrilo, pri čemer je bilo več žrtv. V okolici sta utovila dva otroka in več domačinov. Skoda je ogromna.

— **Kratke vesti.** Danska kraljeva dvojica se je podala v Anglijo. Od tam namerava potovati v Francijo. Novi portugalski kabinet je demisijsional, ker mu je senator de Mastro izrazil nezaupnico liberalne in demokratske stranke, ki sta bili sklopljeni v opozicijo. — Kakor poročajo jutranji listi, se bode Leygues povrnil v četrtek v London.

— **Razdelitev rečnega brodovja.** Presbirojavlja: Čehoslovaški tiskovni urad poroča, da se je 27. novembra pričelo v Beogradu delovanje reparacijske komisije za razdelitev avstro-ogrškega rečnega brodovja. Pooblašeni smo, da izjavimo, da je ta vest netočna in da se za sedaj še ne vrši razdelitev.

— **Izgubljeno.** G. Matija Dobaj iz Rošpaha je izgubil v sredo med 11. in 12. uro na Glavnem trgu do gostilne Tscheligg denarnico z nekaj sto kronami ter lovskim in vojaškim listom. Najditelj se naproša da izroči listino pri policiji, kjer dobi četrtno denarja, ako tega noče, pa naj pošlje vsaj dokumente lastniku na naslov: M. Dobaj, Rošpah št. 140 pri Gornji sv. Kungoti.

— **Obiskovalci srbohrvaškega tečaja** naj pridejo na pomenek jutri (petek) ob 18. uri (6. zvečer) v poslopje drž. učiteljskega. Josip Ribarič.

Ne pozabi naročnine!

Kultura in umetnost.

— **Caričine Amaconke.** Opereta v treh dejanjih. Spisal A. D. Borum, uglašil Viktor Parma, režiral Josip Poyhe. V torek smo imeli v našem gledališču premijero Parmove operete "Caričine Amaconke", katero je dirigiral skladatelj sam. Opereta napravlja vsled dramatičnega libreta ugoden vtis, glasba je lahka, v njej se čuti nekaj laškega in dunajskega obenem, je pa nedvomno najboljša slovensko delo te vrste. Gospod Parma se je pokazal ta večer tudi kot izborni dirigent ter zasluži vse priznanje. Režija je bila v glavnem dobra pa tudi zasedba posameznih vlog dokaj srečna. Lep užitek sta nudila gsp. Simenc kot državni tajnik Zidanski ter gđ. Mezgečeva kot udova Helena Zrandova. Posebno lepa je bila izvedba glavnih treh ženskih pevskih vlog: Helene (Mezgečeve), Olge (Savinove) ter Anastazije (gđ. Petkove), ki ima čeden glas, katerega bi se izplačalo izsolati. Dober nastop sta imela g. Jan'ro (Cirkular) ter gosp. Rasberger (Galganov). Gospod Poyhe se v vlogo žida Moškota ni mogel prav uživeti, svojo židovsko naravo je hotel podkrepiti z židovskim nemškim žargonom, kar se mu pa ni posrečilo. Omeniti je treba še gosp. Nučiča, cesarja Jožefa II., gosp. Groina, ministra Potemkina in ga. Bukšekovo, carico Katarino II. Nadvse slab pa je bil v prvem dejanju zbor, katerega bo treba za reprizo temeljito prevežbati. Gledališče je bilo razprodano.

— **Sport.** Prejeli smo 22. in 23. številko tega na najboljšega jugoslovenskega sportnega lista ki izhaja sedaj tedensko ter prinaša poleg zanimivih strokovnih člankov in poročil tudi krasne slike iz domačega in tujega sportnega življenja. List izhaja na osem straneh velikega kvarta na jako finem papirju ter stane četrtletno (14 števil) 56 K. List najtopleje priporočamo.

Sokolstvo.

o Miklavžev večer za odrasle priredi Mariborski Sokol v nedeljo, dne 5. t. m. ob 20. uri v mestnem gledališču. Sodeluje vojaška godba. Darila za večerni nastop se oddajajo do nedelje dopoldan v gledališki blagajni in pisarni.

o Miklavžev nastop za sokolski naraščaj (brez spremstva staršev), priredi Mariborski Sokol v nedeljo, dne 5. t. m. ob pol 14 uri v mestnem gledališču. Vstop prost.

Najnovejša poročila.

Blokada Reke.

DKU Rim. 1. dec. (Stefani.) Ker niso imela prijateljska dokazovanja napram d'Annuniju nikakega upliva, je zahteval general Caviglia na ukaz vlade od kvarterske regence oficijelno, naj umakne svoje čete do meje reške države. Ker je bila tudi ta zahteva brezuspešna, je dirigiral general Caviglia italijanske vojne ladje v reško pristanišče in proglasil obrežno blokado nad reško državo in otoki Krkom in Rabom.

Ministrski svet.

LDU Beograd, 2. decembra. Ministrski svet je imel sejo, na kateri se je nadaljevalo pretresovanje načrta ustave. Za tem se je ministrski svet bavil s situacijo, ki je nastala z rezultatom volitev v konstituantu.

Proslava 1. decembra v Splitu.

LDU Split, 1. decembra. Davi so se na praznik ujedinjenja okrasile z zastavami tudi razne ameriške in italijanske ladje, ki se nahajajo v pristanišču. Italijanska vojna ladja "Puglia" je na častnem mestu razobesila našo zastavo in opoludne oddala 12 strelav. To je občinstvo sprejelo z globokim zadoščenjem, ker je to dokaz, da je Italija končno priznala naše ujedinjenje. K sprejemu pri deželnem predsedniku sta prišla tudi poveljnik "Puglie" in enega ameriškega rušilca ter čehoslovaški konzul.

Angleška kontrola pri volitvah v Crni gori?

LDU Beograd, 2. dec. Iz Cetinja poročajo: Semkaj sta prispela dva angleška višja častnika, ki sta se prijavila komandi Zetske divizije ter naznanila, da sta prišla v Cetinje kot poslanca angleške vlade, da prisostvujeta volitvam v konstituantu. Rekla sta, da sta prišla, da se na licu mesta prepričata, ali bodo volitve svobodne.

Izročiti v našega czemlja od strani Italije.

Beograd, 1. decembra. Kakor se doznava, je odredila italijanska vlada vse potrebno, da se izrede izročitev onega ozemlja naši upravi, ki nam po rapalski pogodbi pripade. Se predno se to izvrši, pa se bodo najbrže na licu mesta ugotovile potom posebnih komisij natančne meje.

Na debelo!

Na drobno!

Južno sadje, kolonijalno blago, delikatese

Vinko Hmelak, Maribor
Slomškov trg 6

Smolave, rožiče, pomaranče, citrone, rozine, mandeljne, orehe, lešnike, čaj, konjak (Camis & Stock), slaščice za čaj in vino, damatinska vina.

Pošilja po pošti na vse kraje!

Zahtevajte ponudbe!

Konstituantna bo delazmožna.

Beograd, 1. dec. V vladnih krogih je zmagal optimizem. Sodi se, da bo konstituantna zmožna dela ter da je ne bo treba razpustiti. Demokratska akcija za koalicio državi zvestih strank se razvija ugodno. Golovo je že, da bodo nastopili skupno demokratski, radikalski, kmetjski, muslimanski ter še par drugih skupin. Stališče klerikačev še ni znano, vendar pa je jasno, da je položaj dr. Korošca zelo omajan. Istotako tudi še ni znano, kako stališče zavzamejo Radičevići in komunisti. Vlada bo podala le formalno ostavko ter se bo rekonstruirala najbrže le v toliko, kolikor zahteva novo nastali položaj, pred vsem pa bosta nadomeščena zajedničarja, ministra Kovačević in Drinković, ki sta pri volitvah propadla, istotako tudi minister Jojić.

Verstovšek — kaznovan.

Ljubljana, 2. december. Poverjeniku Verstovšku je prosvetni minister ustavil plačo, ker ni izvedel njegove odredbe glede razveljavljanja po njem samostalno imenovanih šolskih nadzornikov v Sloveniji. Istočasno je ustavil plačo tudi vsem po Verstovšku imenovanim nadzornikom. V slučaju, da bi se Verstovšek še nadalje upiral, bo napravil proti njemu nove korake.

Dr. Trumbić v Splitu.

LDU Split, 1. decembra. Dr. Trumbić je sprejel mnogobrojno odposlanstvo otoka Visa, ki mu je izrazilo svojo zahvalo in ga povabilo, da pride na obisk po evakuaciji. Dr. Trumbić se je ginjen zahvalil in obljubil, da se bo odzval vabilu. Zvečer je splitsko meščanstvo priredilo banket na čast prisotnim članom Jugoslovenskega odbora.

Povratak kralja Konstantina 12. t. m.

Bazel, 1. dec. Kralj Konstantin se vrne v Atene 12. t. m.

Antantna pogodba radi kralja Konstantina.

DKU London, 1. decembra. (Wolf.) "Morningpost" poroča, da se je sklenila radi kralja Konstantina med tremi velesilami pogodba, o kateri bo Konstantin formalno obveščen, ko bo dospel Leygues v London.

Konec dannunziade gen. Celigowskega

DKU Pariz, 1. decembra. (Brezž.) Med litvinskimi četami in armado generala Celigowskega se je sklenilo premirje.

Vprašanje madžarske armade.

DKU London, 1. december. (Reuter.) V spodnji zbornici se je izrazil državni podtačnik zunanjih zadev, da po dospelih poročilih antantnih generalov madžarska narodna obramba ne presega po številu mnogo na podlagi mirovne pogodbe dovoljenih 35.000 mož. Moč policije znaša 20.000 mož. Razven tega je dovolj oboroženih mož za dopolnitev narodne armade na 100.000 mož, vendar pa nedostaja vojnega materiala.

P. n. občinstvu naznanjam, da sem otvoril na Aleksandrovi cesti 30

brivnico ter se slavnemu občinstvu najtopleje priporočam.

Jernej Pirc
773 koroški begunec.

250 K nagrade

čistemu kateri mi preskrbi v mestu nemeblovano sobo in kuhinjo. Ponudbe pod 7. P. na upravo tega lista.

Gospodarstvo, trgovina.

I Invalidski davek. Tudi se je objavil finančni zakon za 1. 1920 21. s katerim je uveljavljen med drugim tudi invalidski davek. Donos tega davka se bo porabil izključno le za kritje odpora invalidom. Plačevati so ga dolžni vsi davčni zavezanci, ki plačujejo neposredne davke na ozemlju naše kraljevine. Podstava za odmero je vsota v področju enega davčnega urada predpisanih neposrednih davkov in državnih pribitkov in to tudi od onih davkov, ki so predpisani le idejno n. pr. od hišno-naj. davka hiš, ki so začasno oproščene državnega davka in se državni davek določi le idejno za podstavo avtonomnim dokladom. V Sloveniji se bo odmerjal invalidski davek od sledečih neposrednih davkov z državnimi pribitki, vred: zemljarine, hišnih davkov (razredarine in najmarine) občne pridobnine, posebne pridobnine, rentnine, plačarine in davčnine na tatlje. Dohodnina z državnimi pribitki je podstava za odmero invalidskega davka le v onih primerih v katerih niso dohodki zavezani nikakemu drugemu neposrednemu davku razven dohodnine.

Invalidski davek znaša do vsote predpisanih neposrednih davkov

po 80 K.	8 K
do 200 K.	24 K
do 400 K.	48 K
do 800 K.	96 K
do 1200 K.	144 K
do 2000 K.	240 K
do 2800 K.	336 K
do 4000 K.	500 K
do 6000 K.	756 K
do 8000 K.	1040 K

Pri višjih predpisih invalidski davek progresivno raste in se polagoma sto pnuje do 20% odmerne podstave. Državni in zasebni nameščenci bodo plačevali invalidski davek, kolikor pridejo v poštev njih službeni prejemki na podlagi letnega davka od teh prejemkov (dohodnine ali plačarine, ki odpada na te) in sicer istodobno in na isti način, kakor davek od plače. Na rentnino, pobrano potom odbitka od obresti hranilnih vlog se bo invalidski davek računil le, če celoletne obresti dotične hranilne vloge prese-gajo vsoto 80 K. O pobiranju in računanju invalidskega davka od te rent-

nine dobe denarni zavodi potrebna navodila od davčnih oblastev. Invalidski davek se bo moral definitivno določiti še la po preteku davčnega leta. Da pa se ne nabere velikih zadržank na tem davku, so davčni zavezanci dolžni, da že pri vsakem plačilu davka tekom davčnega leta, plačajo invalidski davek, ki odpade pri lestvici na vsoto plačanega davka. Na vsoto dosedaj plačanih davkov za 1. 1920 je bilo treba plačati invalidski davek po lestvici do 1. decembra t. l.

I Tule valute, ki se ne smejo izvažati iz naše kraljevine. Prepovedano je iz naše države izvažati v ino-zemstvo: 1. Zlato in zlat denar 2. Sre-brni denar. 3. Francoske franke čez 1000, angleški funti sterlingov čez 30 funtov, ameriške dolarje, čez 100 na 1000 dolarjev, kakor je bilo pomo-toma prej naveteno, švicarski franke čez 600. 4. Grške drahme čez 700 drahem, italijanske lire čez 1200 lir. 5. Nemške marke čez 2000, čehoslo-vaške krome čez 2000. 6. Dinare samo do 1000 v novčanicah Narodne banke ali kronskodinarskih novčanic. 7. Kronske novčnice Avstro-Ogrske banke, markirane v kraljevini SHS. V slučaju 3 in 4, ako potnik nosi se-boj več vojnih no cev, kojih izvoz je zabranjen, ne sme njih skupna vrednost znašati več ko 1000 frankov. V slu-čaju 6 se vsota od 1000 dinarjev ne računa v vsoto zdrave valute, ko-jo zamore vsak potnik nesti iz naše države glasom rešenja min. sav. I. Br. 3074 od 12. novembra 1919, I. Br. 4034 od 27. decembra 1919 g. l. Br. 19.934 od 19. julija 1920. Prepovedan je uvoz v našo kraljevino: Avstro-ogrskih in bolgarskih novčanic v vsoti čez 1000 kron, oziroma levov. To velja tako za žigosane, kakor nežigo-sane markirane in nemarkirane bankovce.

Ne pozabite na naročnino!

**Zahtevajte povsod
dnevnik „Tabor“.**

Glavni urednik: Radivoj Rehar.
Odgovorni urednik: Fran Voglar.

Zadružna banka

Centrala: SPLIT

Podružnice: MARIBOR, Zagreb, Novi Sad

Afilijacije:

Zadružna banka Reka, Zadružna štedionica Trst

Osnovna glavica: K 50.000.000.—

Bankovni oddelek:

Bavi se z vsemi bančnimi posli. Obavlja izplačila na vsa tu-zemska in inozemska tržišča pod najugodnejšimi pogoji.

Blagovni oddelek:

Kupuje in prodaja na veliko vse domače in prekomorske proizvode.

Menjalnica:

Kupuje in prodaja tuje valute, devize in čeke, ter vse vrste do-maćih in tujih efektov.

Vloge:

Sprejema denar na vložni žiro in tekoče račune ter jih obre-stuje pod najboljšimi pogoji.

Podružnica Maribor

Gospodsk alica 20 (Pirchanova hiša)

prične s poslovanjem

743

1. decembra 1920.

Sirite povsod naš list!

Mala oznanila.

Zelezen štedilnik s koletni in cevjo na prodaj za 700 kron. Ciril-Metodova ulica št. 18, pritličje. 838 2-1

Plašč za strojevodje, oprem-ljen s kožuho in se proda. Vprašati: Spodnja Radvanj-ska cesta 6-L. 829 3-3

Proda se ceno: 1 zimska suknja in 1 zimska obleka za gospoda srednje postave, kakor tudi 1 klobuk in eno črno častniško paradno jono z dvojnimi prsi. Vpraša naj se: Vrazova ul. št. 6, pri-tličje, levo.

Kuharico išče lekarnar Ivan Vidmar, Glavni trg 20. Plača dobra, oglašiti se je v le-karni. 826

Miša z velikim vrhom, gospo-darskim poslopjem in svinj-skimi hlevi se po nizki cen-i proda. Polasnila: Pobrežje, Bismarkova cesta 7. 821 3-3

Prva slovenska brivnica se slavnemu občinstvu pri-poroča. Za točno in čisto postrežbo se jamči. Fran Novak, brivski mojster, Aleksandrova cesta št. 23 (prej G. Gredlič). 243

Posluje po vseli državi.

„JUGOSLAVIJA“

splošna zavarovalna družba.

Ravnateljstvo za Slovenijo v Ljubljani

sklepa:

1. požarna zavarovanja,
2. življenska zavarovanja,
3. nezgodna in jamstvena zavarovanja,
4. zavarov. proti škodam vsled tatinskega vloma,
5. transportna zavarovanja,
6. zavarovanje proti škodam vsled razbitja stekla,
7. zavarovanja proti škodam po toči.

Največji tu delujoči domači zavod. — Družba je prevzela od „Graške vzajemne zavarovalnice“ in od zavarovalne družbe „Feniks“ (požarni odde-lek) ves njihov kupčijski obstoj v naši državi.

Najnižji tarifi, takojšnja izplačila škod.

839

Pisarne se nahajajo začasno

v Sodni ulici 1 (Feniks) in na Gosposvetski cesti 2 (Graška).

Ljubljanska kreditna banka

Podružnica v Mariboru

Obrestuje vloge najugodneje.

Daje vsakovrstne kredite.

Centrala v LJUBLJANI. — Podružnice: SPLIT, CELOVEC, SARAJEVO, TRST, GORICA, CE-LJE, BOROVLJE, PTUJ, BREZICE.

Delniška glavica in rezerve 95.000.000.—

Izvršuje najkulantneje vse bančne transakcije.